

CHUDINKA ZOUFALĂ• - 2

StĂ™eda, 01 duben 2020

A byla stĂ™eda. Slunce mi cynicky svĂštilo do pokoje a venku hrĂšly dĂ›ti KrvavĂ© koleno. ā  ZmĂ nu, zĂ jsadnĂ· zmĂ nu to chce!â  e masĂ·rovala jsem si svĂ j skoro tĂ™icetiletĂ½ obliĂ ej pĂ™ed zrcadlem a z rĂ dia zpĂ·vala Lucie BĂ·-IĂ  depresivnĂ· song zkuĂ jenĂ· stĂ jrnochĂ·. Ā  eny. â  A na vokurkĂ·ch loĂ·skejch se tiĂ je kalĂ·- IĂ k, a bude na nĂ m plĂ·seĂ·, pojĂ·, nechĂ·me to tak.â  e S kulmou u hlavy zpĂ·vĂ·m s nĂ·.

A najednou bĂ A  m s vlkodavem v patĂ·ch ke kadeĂ™nictvĂ·- â  Martaâ  e. KadeĂ™nice Marta se pĂ™i pohledu na mĂ· doslova zlomila Ā leolem v kolenou.

â  PaneboĂ e, on tĂ· nĂ·kdo zbil!?â  e vykĂ™ikla spontĂ·nnĂ· pĂ™i pohledu na moje prokousnutĂ· oboĂ·- . â  Ne, kousnul mĂ· z IĂ·sky tady Drobek!â  e ukĂ·zala jsem na Ā tĂ·nĂ·.

Marta hodila zrak po Drobkovi, kterĂ½ za agresivnĂ·ho vrĂ·enĂ· okousĂ·val nohu Ā idle a tiĂ je poznamenala: â  Z IĂ·sky!â  e

Za hodinu uĂ j jsem si to vykraĂ·ovala ze salĂ nu lehĂ·- o pĂ·l metru vlasĂ· a krĂ·jsnĂ·jĂ·- o dvojbarevnĂ· blond melĂ·-r. Byli jsme teĂ· s vlkodavem stylovĂ· naprostě dokonalĂ· pĂ·j a vĂ™ele doufĂ·jm, Ā  e ti dva pĂ·jni, kterĂ· jsme cestou potkali, se otoĂ·ili za paní-.

PĂ™Ă-chodem domĂ· ze mĂ· vĂ·jechen optimismus vyprchal jako mĂ·vnutĂ·-m proutku. VidĂ·la jsem ho vĂ·jude. SpoleĂ·nĂ· fotka nad gauĂ·em z Mont Blancu, kĂ™ivĂ· pĂ™ibitĂ· poliĂ·ka na koĂ™enĂ·, Ā·pinavĂ· spodnĂ·- prĂ·idlo v proutĂ·nĂ·m koĂ·ji vedle praĂ·ky. PoslednĂ· jmenovanĂ· mĂ· skuteĂ·nĂ· zaujalo. ZajĂ·malo by mĂ·, jakou selekcĂ·- jeho mozek vyĂ™adil z vĂ·cĂ·- hodnĂ·ch odnesenĂ·- prĂ·jvĂ· vlkodava a Ā·pinavĂ· trenĂ·rky.

â  Drobka uĂ j jsem adoptovala, ale prĂ·idlo mu bĂ·-dĂ·jovi prĂ·jt nebudu!â  e, zamumlala jsem a zpod police vytĂ·hla prĂ·hlednou igelitovou taĂ·ku. Na lĂ·dovala jsem jĂ·- smradlavĂ·mi ponoĂ·kami, Ā·pinavĂ·mi trenĂ·rkami a sepranĂ·mi slipy k prasknutĂ·. Nikdy jsem si neuvĂ·domila, kolik takovĂ· prĂ·mĂ·rnĂ·mi muĂ· vyprodukuje za svĂ·j pobyt v bytĂ· bordelu. CelĂ· ten â  vrchol sprostotyâ  e jsem uvĂ·zala do Ā hlednĂ·ho balĂ·ku a kula pomstu, dokud byla Ā havĂ·.

Po meditaci nad kĂ·jvou a drobnĂ·m zavĂ·jhĂ·nĂ·- v podobĂ· hysterickĂ·ho zĂ·jchvatu sebelĂ·-tostnĂ·ho plĂ·jĂ·e jsem ze sebe udĂ·lala krasavici, kterĂ· na svĂ·tĂ· nenĂ·- rovno. PeĂ·livĂ· nalĂ·-Ă·enĂ· kouĂ™ovĂ· oĂ·i ostĂ™e kontrastovaly s krĂ·tkĂ·m mikĂ·dem. Hluboko ve skĂ™Ă-ni se vynoĂ™il sukĂ·ovĂ· kostĂ·mek, kterĂ· jsem si nikdy nedovolila pro jeho zjevnou koketnost vzĂ·t do prĂ·jce. Dojem byl dokonalĂ·. UvnitĂ™ pomstychtivĂ· mrcha, zvenku pomstychtivĂ· sexy mrcha.

Drobek jen nevĂ·Ă™-cnĂ· kroutil hlavou, kdyĂ· jsem mu kolem krku uvĂ·zala Ā·ervenĂ· Ā·jĂ·tek Dolce a Gabbana, za kterĂ· dal pĂ™ed pĂ·j lety Petr urĂ·itĂ· celĂ· jmĂ·nĂ-. S igelitou plnou slipĂ· v jednĂ·ruce a vlkodavem s obojkem Dolce a Gabbana jsem v metru pĂ·sobila zjevnĂ· rozruch.

Vpochodovali jsme s Drobkem prosklenou recepcĂ·- Petrovy firmy jako zjevenĂ·. RecepĂ·nĂ· si nĂ·js prohlĂ·dla jako nezvyklĂ· sousoĂ·- a zeptala se, koho mĂ·j ohlĂ·sít.

â  Art z hradu GrabĂ·tejna s doprovodem!â  e, ohlĂ·sila jsem Drobka jeho civilnĂ·m jmĂ·nem. RecepĂ·nĂ·- zavrtĂ·la hlavou a pokynula mi k vĂ·tahu. Bylo evidentnĂ· jen dĂ·lem pĂ™ekvapenĂ·, Ā  e mĂ· pustila dovnitĂ™ i s poskakujĂ·cĂ·m vlkodavem, kterĂ· ve vĂ·tahu zcela nearistokraticky vyrobil bobek.

PochvĂ·lila jsem ho, neb jsme byli na nepĂ™Ă·telskĂ· pĂ·dĂ· a jeho chovĂ·nĂ- se takĂ· dalo vyloĂ·vit jako zjevnĂ· projev lojality. V hornĂ·ch patrech Petrovy firmy jsme zpĂ·sobili nebĂ·valĂ· rozruch. Asistentky zaĂ·aly zbabělile v Ā·zkĂ·ch sukĂ·nkĂ·ch pobĂ·hat v uliĂ·kĂ·ch mezi kĂ·jemi, pĂ·jnovĂ· se otĂ·eli od poĂ·-taĂ·- a vĂ·novali mi dlouhĂ· zaujatĂ· pohledy a jĂ·j Ā·ukala vysokĂ·mi podpatky v rĂ·znĂ·m rytmu napĂ™Ă·- firmou.

Cestu mi zastoupila bÄ›lovlasÄ›
 Äžena stÄ™ednÄ-ho vÄ-ku. â€žPokornÄ-jâ€œ Ä™ekla bez Ä¡petky pokory a jÄ-j Ä™ekla â€žZoufalÄ-jâ€œ bez Ä¡petky zoufalosti.

â€žCo pro VÄjs mohu udÄ›lat?â€œ Ä™ekla
 panÄ- PokornÄ-j, Petrova obÄ- vanÄ-j Ä-fovÄ-j, stroze a fixou namalovanÄ© oboÄ•Ä- jÄ-p- pÄ™Ä-snÄ,
 vyskoÄ•ilo vysoko na Ä•ele.

â€žByla byste tak laskavÄ-j a pÄ™edala
 Petrovi nebo Marice tuto taÄ-ku.â€œ Ä™ekla jsem co nejrozhodnÄ-ji a pÄ™edala rÄ-iznÄ©
 PokornÄ© igelitovou taÄ-ku se zjevnÄ½m obsahem.

PanÄ- PokornÄ-j, distingovanÄ-j dÄ-jma s
 perlami na krku vzala igelitovou taÄ-ku s odporem mezi palec a ukazovÄ-jÄ•ek a my
 dva se otoÄ•ili k odchodu. Z vÄ½tahu vystoupil Petr s dlouhonohou Ä•ernovIÄ-skou v
 zatracenÄ- nevkusnÄ©m zelenkavÄ©m svetÄ™Ä-ku. Drobek mohutnÄ-, ÄjtÄ-knul a mocnÄ½m skokem
 roztrhl brunetÄ- punÄ•ochy. PoslednÄ-, co jsem spatÄ™ila mezi zavÄ-rajÄ-cÄ-mi se
 dveÄ™mi vÄ½tahu bylo Petrovo pÄ™ekvapenÄ-, kdyÄ¾ spatÄ™il svojÄ- Ä-fovou s taÄ-ikou
 svÄ½ch slipÄ- v nÄ-ruÄ•i. O tÄ©hle souhÄ™e okolnostÄ- se mu jistÄ- nezdÄ-ilo ani v nejÄ-Ä-lenÄ-jÄ-Ä-ch
 snech.

PÄ™ed branami mÄ›stskÄ©ho parku jsem
 Drobka pustila z vodÄ-tka a posadila se zmoÅ¾enÄ- na laviÄ•ku. PÄ™i pomyÅ-lenÄ- na tu
 jeho krasotinku mi do oÄ•Ä-znovu stouply slzy, kterÄ© zastavil aÄ¾ nedalekÄ½
 kvíkot. VbÄ-hla jsem v sametovÄ½ch lodiÄ•kÄ-ech na orosenÄ½ trÄ-jvnÄ-k, podjela mi noha
 a uÄ¾ jsem se vÄ-ilela na zÄ-idech. KviÄ-enÄ- nabyla dÄ-vÄ-rnÄ½ch tÄ³nÄ- a neustÄ-valo. V
 ohromnÄ©m strachu o to zlotÄ™jÄ© ÄjtÄ-nÄ- jsem se vymrÄ-tila s vyvrknutÄ½m kotnÄ-kem a
 rozpajdala se smÄ•rem k tomu nÄ-ruÄ•ku. Drobek leÄ¾el na boku na trÄ-jvnÄ-ku vedle
 zahradnÄ-ho traktoru, breÄ•el psÄ-m plÄ-Ä•em a kolem nÄ-j obÄ-hal hystericky nÄ-jakÄ½
 Ä°drÄ¾bÄ-jÄ™.

â€žSkoÄ•il mi tam, skoÄ•il mi pod
 kolalâ€œ vykÄ™ikoval pleÄ-iatÄ½ chlapÄ-k a mÄ-jchal nervÄ³znÄ- rukama! â€žDrobeÄ•ku!â€œ
 sklÄ-jnÄ-la jsem se v slzÄ-ech nad kviÄ•Ä-cÄ-m ÄjtÄ-nÄ-tem a prohlÄ¾ela mu hlavu a packy!
 â€žSkoÄ•il mi tam, to nenÄ- pes, to je kÄ-Ä-!â€œ kÄ™iÄ•el dÄ-da v Ä°drÄ¾bÄ-jÄ™skÄ½ch montÄ©rkÄ-ech
 a jÄ-j vÄ>dÄ-la, Ä¾e od nÄ-j se pomoci nedoÄ•kÄ-jm. Popadla jsem vÄ™eÄjtÄ-cÄ- 25 kilovÄ©
 ÄjtÄ-nÄ- do nÄ-ruÄ•e, vyzula lodiÄ•ky a bolavÄ½mi kroky pojedala k silnici. V kabelce
 na zÄ-idech mi do kroku kokrhali mobil. MÄjtì se chtÄ-la urÄ•itÄ- zeptat, jestli jsem
 na prochÄ-zece.

U silnice jsem sundala sametovÄ©
 sako a poloÄ¾ila na nÄ-j ÄjtÄ-nÄ- s vyplazenÄ½m jazykem, kterÄ© vypadalo jako v
 bezvÄ-domÄ-. KokrhajÄ-cÄ- mobil jsem utiÄ-jila jedinou vÄ-tou. â€žMami, teÄ• opravdu NE!â€œ
 a vytotoÄ•ila Ä-Ä-slo taxisluÄ¾by. V mÄ¾iku a snad zÄ-lsruhou mÄ©ho topu s hlubokÄ½m
 vÄ½stÄ™hem zabrzdil tak trochu smykem u cesty malÄ½ Ä•ernÄ½ Opel. Plakala jsem a
 nebyla schopnÄ-j slova. Z mobilu se opakovanÄ- ozÄ½val hlas asistentky taxisluÄ¾by.
 Z Ä•ernÄ©ho auta vyskoÄ•il chlap jako hora, otevÄ™el kufr a naloÄ¾il do nÄ-j
 bezvlÄ-dnÄ©ho Drobka, otevÄ™el sedadlo spolujezdce, popadl mÄ- do nÄ-ruÄ•e, posadil a
 uÄ¾ jsme jeli. V Ä-oku jsem nebyla schopnÄ-j racionÄ-jlnÄ- uvaÄ¾ovat. Mlela jsem pÄjtÄ©
 pÄ™es devÄjtÄ© a nevÄ-m, co z toho ten Ä•lovÄ-k pochytil.

â€žA pak jsem jÄ-pÄ™inesla ty jeho
 slipy!â€œ a â€žTen zahradnÄ-k Ä™Ä-kal, Ä¾e to je kÄ-Ä-!â€œ, brebendila jsem zoufale stÄ-jle v
 slzÄ-ech a auto zatoÄ•ilo kousek od BÄ™evnovskÄ©ho klÄ-jtera ostrÄ½m smykem do zatÄ-jÄ-ky
 k pÄ-knÄ½m vilkÄ-jm.

â€žZnÄ-jmÄ½ je zvÄ-rolÄ©kaÄ™, uvidÄ-me, co
 se dÄ-j dÄ›lat!â€œ Ä™ekl nÄ-jÄ-j zachrÄ-jnce, prudce zabrzdil a vybÄ-hl z vozu. Zazvonila
 jsem na zvonek soukromÄ© veterinÄ-jrnÄ- ordinace a nÄ-jÄ-spasitel mohutnÄ½m krokem
 odstrÄ•il sestru ze dveÄ™Ä-. KdyÄ¾ pÄ™istÄ-ilo to velkÄ© nemotornÄ© Drobkovo tÄ-ilo na
 stole ve vyÄjetÄ™ovnÄ-, rozplakala jsem se strachem a Ä°levou zÄ-roveÄ-. Ani jsem
 nezaznamenala, kam se vypaÄ™il nÄ-jÄ-j zachrÄ-jnce.

â€žJÃ³ ten pes mÃ¡j tuhÃ½ koÅ™Ã-nek!â€œ
pronesl bodrÃ½ obtloustlÃ½ zvÄ›rolÃ©kaÅ™ ZvÄ›Å™ina, kdyÅ¾ ho Drobek k veÄ•eru iÅ¡kyplnÄ›
kousl do dlanÄ›.

â€žPÅ™es noc si ho tu nechÃ¡me a
zÃ¢tra si pro nÃ¡j pÅ™ijeÄ•telâ€œ prohlÃ¡sil zvÄ›rolÃ©kaÅ™ a mnÄ› spadl kÃ¡men ze srdce.

Byla jsem bosa, moje sametovÃ©
lodiÄ•ky zÅ“staly kdesi v parku. Poprosila jsem sympatickou sestru o zapÅ¾enÃ-
jakÃ©koliv obuv a vyfasovala plastovÃ© Å¾abky. Do ruky jsem tÅ© baculatÅ© zrzce
vtiskla Å•ervenÃ½ Å¡tětek Dolce a Gabbana. Byl to rozhodnÄ› nejlepÅ¡í- kauf jejÄ•ho
Å¾ivotu.

Belhala

jsem se k nejbliÅ¾Å¡í- tramvaji v natrÅ¾enÃ©m satÃ©novÃ©m topu, podvrknutÃ©m otÃ©kajÃ·cÃ-m
kotnÃ-kem v zelenÃ½ch plastovÃ½ch Å¾abkách velikosti 42 a po tvÅ¡iÅ™i mi stÃ©kala slza
Å¾levy.

UIÅ©hala

jsem s Å°Å•esem hollywoodskÃ© hvÄ›zdy a vzbudila se jako Ä•len skupiny Sex Pistols.
KotnÃ-k pÅ™es noc natekl do ohromnÃ½ch rozmÄ›rÅ“, kterÃ© zcela vyluÅ•ovaly vzpÅ™Ã-menou
chÅ“zi po dvou. Na zÃ¡chod jsem se plazila po Ä•tyÅ™ech se slzami v oÅ•Ä•ch.
KarmÅ·novÃ¡ barva kotnÃ-ku signalizovala prÅ¾ivih a dvanÃ¡ct nepÅ™ijatÃ½ch vzkazÅ“ na
zÅ¡iznamnÃ-ku signalizovalo matÅ•inu hysterii. VysvÄ›tlit matce, proÅ• sedÃ-m na
zÃ¡chodÅ“ s vÃ½ronem kotnÃ-ku a Ä•Å•rem na hlavÄ›, zatÃ-mco mÃ© sametovÃ© lodiÄ•ky se
povolujÄ- v centruInÄ-m parku, mÅ¾ pes pÅ™ejetÅ½ traktorem na veterinÄ› v BÅ™evnovÄ› a
Petr s jakousi Marikou v letadle do Thajska, bylo zcela nemoÅ¾nÃ©. Shrnu jsem
vÅ¾e jednou vÄ›tou. â€žDen blbec, mami! Den blbec!â€œ RENATA FÄ•KOVÄ•, dalÅ¡í-
zÃ¢traâ€!